

[Mærk.]

sygekasserne betaler $\frac{3}{4}$ og invalideforsikringen $\frac{1}{4}$. En ændring ville her medføre administrative besparelser.

Man skal iøvrigt henstille, at apotekerfondens overskud i stedet for anvendes således, at det kommer samtlige medicinforbrugere tilgode i form af lavere priser på al medicin.

Mit parti tillægger denne udtalelse fra de danske sygekasser stor vægt, og vi vil i udvalget have hele dette spørgsmål nøje undersøgt.

Jeg vil også gerne i denne forbindelse spørge ministeren, om grossistavancerne på livsvigtige medikamenter er tilsvarende reduceret, som apotekernes avancer er.

Jeg savner også i ministerens fremsættelse en standpunkttagen til kommissionens forslag om oprettelse af et statens lægemiddelinstitut. Såfremt dette institut — hvad jeg håber — bliver til virkelighed, går jeg ud fra, at det får samme ret som seruminstitutet til at udnytte egne opfindelser.

Det store stridsspørgsmål i kommissionen og i pressen — og det vil vel også blive det her i rigsdagen — er spørgsmålet om de medicinske specialiteters beskyttelse. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og de danske sygekasser har taget stilling til sagen i følgende erklæringer, som jeg gerne vil bede om tilladelse til at citere.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd siger i sin udtalelse:

„Det ville have været af stor interesse, såfremt betænkningen havde indeholdt regnskabsmæssige oplysninger fra medicinalindustrien, således at man bl. a. havde fået et nærmere kendskab til de monopolgevinster, specialitetsordningerne har resulteret i. Af betænkningens talmæssige materiale fremgår, at der næsten overalt er tale om betydelige merpriser for mærkevarerne i forhold til samme varer solgt under fællesnavn. Motiveringen for disse merpriser skal bl. a. være, at der herved gives medicinalindustrien midler til forskningsarbejde.

Efter erhvervsrådets formening må hovedsynspunktet for en lovgivning om medicinske specialiteter være at tilstræbe en billiggørelse af medicinen gennem så effektive og rationelle fremstillings- og distributionsformer som muligt. Den nuværende ordning med en række private monopolvirksomheder kan ikke siges at til-

godese dette hovedmål, hvorimod det — såvidt det kan bedømmes på det foreliggende grundlag — synes at være en mere rationel ordning at udskille den del af de medicinske præparater, der med fordel kan fremstilles i stordrift, og lade samfundet overtage produktionen af disse eller overlade dem til koncessionerede firmaer, der til stadighed er underlagt indgående kvalitets- og regnskabskontrol.

Erfaringer fra andre lande, herunder England, bekræfter således, at der kan opnås besparelser ved, at det offentlige overtager og centraliserer produktionen og distributionen af nødvendige lægemidler.

Sideløbende med en sådan ordning kunne man for de varer, til hvis fremstilling der ikke knytter sig stordriftsfordele, gennemføre frikonkurrenceprincippet ved helt at ophæve særnaveordningen.

I konsekvens af en sådan ordning bør forskningsarbejdet fuldt og helt overlades til det i betænkningen foreslåede oprettede „statens lægemiddelinstitut“.

Fra erhvervsrådets side beklager man, at disse problemer ikke har været taget op til undersøgelse i kommissionen, idet betænkningen, som den foreligger, kun giver mulighed for en ufuldstændig bedømmelse af de vigtige samfundsmæssige problemer, det her drejer sig om. Kan der skaffes befolkningen billigere lægemidler, bør det ikke strande på uvedkommende politiske synspunkter.

Som det fremgår af det foranstående, skal erhvervsrådet for sit vedkommende henstille, at det arbejde, kommissionen har påbegyndt, fortsættes på bredere basis, og at hovedvægten lægges på en alsidig behandling af alle foreliggende muligheder for en billiggørelse af produktion og omsætning af medicinalvarer. Forsåvidt en løsning imidlertid skal findes indenfor kommissionsbetænkningens rammer, har man fra erhvervsrådets side mest sympati for udvalgets flertalsindstilling. Man finder det imidlertid ikke rimeligt, at de gamle specialiteter med særnave skal kunne opretholdes 5 år efter lovens ikrafttræden. Retten til at oppebære de monopolgevinster, som særnavnene betinger, bør ophæves allerede ved lovens ikrafttræden eller senest 2 år efter dens ikrafttræden. Endvidere finder man den foreslåede 10 års periode for ny spe-